

mede lovgivninger indeholder hjemmel til foruden af indkomst af de under a—d nævnte arter at beskattede udlændinge af adskillige andre fra kilder i indlandet flydende indkomster, såsom aktieudbytter, renter, patentafgifter, licenser m. m.

Skattelovskommissionen foreslog da også under henvisning hertil en udvidelse af området for den begrænsede skattepligt. Beskatningen skulle i visse tilfælde ligesom nu ske på grundlag af selvangivelse og skatteligning, medens den i andre tilfælde skulle gennemføres som en beskatning ved kilden. Dette skulle navnlig ske med hensyn til aktieudbytter, der flyder her fra landet til aktionærer i udlandet.

Også i nærværende lovforslag er der — i modsætning til martsforslaget — optaget bestemmelser om *kildebeskatning* af udlændinge, jfr. nærmere afsnit II og bemærkningerne til dette afsnit.

Den i § 22 omhandlede *beskatning af begrænsede skattepligtige på grundlag af selvangivelse og skatteligning* er i overensstemmelse med kommissionsudkastet og martsforslaget.

Punkt a betegner en udvidelse af de nugældende bestemmelser, forsåvidt som bestemmelsen i den her foreslåede form også lader den udlænding, der på anden måde end som ansvarlig deltager, kommanditist eller partreder deltager i en herværende erhvervsvirksomhed, ifalde skattepligt, nemlig hvis han iøvrigt ved indskud af kapital i virksomheden har erhvervet sig en ret til andel i dennes overskud. Under hvilken betegnelse han således uden personligt ansvar deltager i virksomheden, om han kaldes långiver, stille deltager eller lignende, er uden betydning for skattepligten; det afgørende er, at han er berettiget til andel i virksomhedens overskud og ikke blot skal have en fast forrentning af sin i virksomheden indskudte kapital. Tilsvarende regel findes i den norske skattelovgivning, og den synes nødvendig for at forhindre omgåelse af de hidtil gældende regler.

Under *punkt c* medtages foruden indtægt af fideikommisskapitaler og successorfonds tillige indtægtsnydelse af familienstiftelser og familielegater med en fundatsmæssig successionsordning. Disse stiftelser og legater fungerer praktisk talt på samme måde som et fideikommis og foreslås derfor i skattemæssig henseende behandlet som fideikommiss, jfr. herved bemærkningerne til forslaget § 101.

I stk. 2 foreslås optaget en bestemmelse, der tilsigter at ramme forsøg på omgåelse af den begrænsede skattepligt i tilfælde, hvor erhvervsvirksomhed her i landet udøves som en filialvirksomhed af en i udlandet beliggende hovedvirksomhed, og hvor det kan befrygtes, at man ved regnskabsmæssige manipulationer og vilkårlige kalkulationer søger at

reducere filialens regnskabsmæssige overskud og dermed den her i landet skattepligtige indkomst. Bestemmelsen afgiver en udtrykkelig hjemmel for de skattelignende myndigheder til i sådanne tilfælde at tilsidesætte filialens regnskaber og ansætte indkomsten på grundlag af et skøn over, hvilken fortjeneste der under frie vilkår må antages at ville være opnået på grundlag af den stedfundne omsætning. Dette princip følges formentlig allerede nu i praksis, og må siges at have vundet almindelig international hævd, bl. a. også ved afsluttelsen af aftaler til undgåelse af dobbeltbeskatning.

Ifølge stk. 3 er den begrænset skattepligtiges herværende befuldmægtigede medansvarlig for skattens erlæggelse. Bestemmelsen svarer til statsskatte-lovens § 2, sidste stk.

Til § 23.

Paragraffen angiver, *hvilke personer der skal være fritaget for den almindelige indkomstskat til staten*. Forsåvidt angår medlemmer af kongehuset er den nugældende regel i statsskatte-lovens § 3, nr. 1, foreslået ændret således, at reglen bliver bragt på linie med den tilsvarende regel i kommuneskatte-lovens § 3, stk. 1 a. Der ses ikke på dette område at være grund til at opstille noget skel mellem skattepligten henholdsvis til staten og til kommunen, og da kommuneskatte-lovens regel er af langt nyere dato end statsskatte-lovens og således må formenes at udtrykke lovgivningsmagtens seneste syn på dette spørgsmål, har man ment, at denne regel måtte foretrækkes. Den indskrænker den hidtil gældende skattefrihed for kongehusets medlemmer til de medlemmer, der er efterkommere i første led af danske konger. Man har dog ment her at burde foreslå en mindre udvidelse af kommuneskatte-lovens regel, idet skattefriheden også synes at burde tilkomme enker efter de nævnte medlemmer af kongehuset. I overensstemmelse med kommuneskatte-lovens regler foreslås det endvidere, at skattefriheden ikke skal gælde de pågældende kongehusmedlemmers indkomst ved personlig udøvelse af eller deltagelse i erhvervsvirksomhed udenfor statstjenesten — her er yderligere tilføjet: og indkomst ved ansættelse i sådan virksomhed. Skattepligt vil herefter foreligge, såfremt et medlem af kongehuset, der iøvrigt omfattes af skattefrihedsreglen, som ejer eller forpagter driver en landbrugsejendom, som ansvarlig indehaver eller interessent driver en handels- eller industrivirksomhed, eller som ansat i en privat erhvervsvirksomhed oppebærer løn fra denne.

Efter forslaget bortfalder den skattefrihed, som efter den gældende statsskatte-lovs regler er tillagt udenlandske statsoverhoveder og medlemmer af